

ประกาศโรงเรียนดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา
เรื่อง นโยบายและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา

ด้วย โรงเรียนดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความห่วงใยและตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ เพื่อให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยของสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทั้งด้านการป้องกันอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการดูแลคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน พ.ศ. ๒๕๔๘ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา จึงกำหนดนโยบายและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ดังนี้

นโยบายความปลอดภัยของสถานศึกษา

๑. โรงเรียนมีการจัดตั้งคณะกรรมการด้านความปลอดภัย แต่งตั้งคณะกรรมการดูแลในเรื่องสถานศึกษาปลอดภัย โดยมีตัวแทนจากทุกภาคส่วนทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อร่วมกันกำหนดนโยบายและแนวทางแก้ปัญหา

๒. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี วางแผนงานและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยให้ชัดเจน พร้อมระบุงบประมาณและผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม

๓. โรงเรียนมีการประเมินและปรับปรุงสภาพแวดล้อม ตรวจสอบอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ไฟฟ้าอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดจุดเสี่ยงและป้องกันอุบัติเหตุภายในโรงเรียน

๔. ครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียน จัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์การตัดสินใจแก้ปัญหา และการจัดการกับอารมณ์ความเครียด เพื่อให้ดูแลตนเองได้เมื่อเผชิญภัย

๕. โรงเรียนดงดาวแจ้งพัฒนศึกษามีการอบรมบุคลากรให้เชี่ยวชาญ เพิ่มความรู้และทักษะให้แก่ครูในการคัดกรองกลุ่มเสี่ยง การจัดการความขัดแย้ง และทักษะการปฐมพยาบาลหรือการจัดการเหตุฉุกเฉิน

๖. โรงเรียนมีการรับฟังเสียงนักเรียน เปิดช่องทางให้คณะกรรมการสถานักเรียนหรือใช้กล่องรับฟังความคิดเห็น เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนปัญหาความปลอดภัยที่พบเจอ

๗. โรงเรียนมีการซักซ้อมแผนเผชิญเหตุ จัดกิจกรรมซ้อมแผนป้องกันอุบัติเหตุอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง เช่น การซ้อมหนีไฟ หรือการรับมือกับสถานการณ์ไม่คาดฝัน

๘. โรงเรียนมีการประสานเครือข่ายความปลอดภัยภายนอก สร้างช่องทางติดต่อประสานงานพิเศษ (Hotline) กับสถานีตำรวจ โรงพยาบาล และหน่วยงานปกครองในพื้นที่เพื่อขอรับการสนับสนุนทันทีเมื่อเกิดเหตุ

๙. โรงเรียนมีการคัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้น มีระบบตรวจสอบข้อมูลและประเมินสถานการณ์ความรุนแรงทันทีที่ได้รับแจ้ง เพื่อให้การช่วยเหลือเบื้องต้นทั้งด้านร่างกายและจิตใจ

๑๐. โรงเรียนมีระบบส่งต่อผู้เชี่ยวชาญ กำหนดขั้นตอนการส่งต่อนักเรียนไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เกิดการณมีความรุนแรงเกินขอบเขตการดูแลของโรงเรียน

๑๑. โรงเรียนมีมีมาตรการดูแลขวัญและกำลังใจ การจ่ายเงินชดเชยตามสิทธิ และการติดตามผลสภาพจิตใจของผู้ได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่อง

๑๒. โรงเรียนมีการรายงานเหตุอย่างเป็นระบบ กำหนดขั้นตอนการรายงานเหตุทั้งกรณีฉุกเฉิน (รายงานทันที) และกรณีปกติ พร้อมจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการประเมินผลและพัฒนามาตรการในปีถัดไป

มาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ๔ กลุ่มภัย

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>๑. ภัยบุคคล</p> <p>๑.๑. ครูกับนักเรียน</p>	<p>๑. โรงเรียนกำหนด กฎ ระเบียบ ที่มาจากข้อเสนอนะและการมีส่วนร่วม ของ นักเรียน เพื่อให้นักเรียนถือปฏิบัติได้โดยไม่ขัดต่อหลักสิทธิเสรีภาพของ บุคคลโดย จัดพิมพ์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาผู้ปกครองได้ทราบ</p> <p>๒. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) เพื่อทำความเข้าใจและหารือข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการ คุ้มครอง ดูแลช่วยเหลือนักเรียนและแจ้งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ ลงโทษนักเรียน</p> <p>๓. ผู้บริหารสถานศึกษากำกับติดตามไม่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษาลงโทษนักเรียนด้วยวิธีความรุนแรงหรือแบบกลั่นแกล้ง ความโกรธหรือ ความพยาบาท โดยคำนึงถึงอายุของนักเรียนและความร้ายแรงของ พฤติการณ์ประกอบการลงโทษด้วยเพื่อที่จะแก่นิสัยความประพฤติที่ไม่ดีของนักเรียน</p> <p>ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิดกฎ ระเบียบกฎหมายต้องทำหนังสือแจ้งผู้บังคับบัญชาทราบพร้อม ระบุเหตุและการลงโทษการกระทำความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษ</p> <p>นักเรียนและ นักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งมีการลงโทษ ผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้</p> <p>(๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ร้ายแรง</p> <p>(๒) การทำทัณฑ์บน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับ สภาพ นักเรียนตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤติ นักเรียน นักศึกษา ใน กรณีทำให้ เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของ สถานศึกษาหรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่เข็ดหลาบ การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือและเชิญบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบความผิด และรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย</p> <p>(๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วย การตัด คะแนน ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำ บันทึกลงเป็นข้อมูลหลักฐาน</p> <p>(๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษา กระทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้ เป็นไปตาม แนวทางกระทรวงกำหนด</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p>
<p>๑.๒ ครูกับบุคคลอื่น</p>	<p>๑. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนปีการศึกษาละ ๒ ครั้ง (ภาคเรียนละ ๑ ครั้ง) โดยให้ผู้บริหารและครูที่ปรึกษาได้พบกับผู้ปกครองเพื่อแจ้ง พฤติกรรมของนักเรียนให้ผู้ปกครองรับทราบแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำความเข้าใจรวมทั้งหารือแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน</p> <p>๒. จัดให้ครูที่ปรึกษาได้มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ๓. เมื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ลงโทษนักเรียนที่ ประพฤติผิด กฎระเบียบ กฎหมาย ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบพร้อมระบุ เหตุและการ ลงโทษการกระทำความผิด โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่า ด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่ง มีการลงโทษผู้กระทำความผิด ๔ สถาน ดังนี้</p> <p>(๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีที่นักเรียนทำความผิดไม่ร้ายแรง</p> <p>(๒) การทำทัณฑ์ ใช้ในกรณีที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับสภาพ นักเรียน ตามกฎกระทรวงว่าด้วยความประพฤตินักเรียน นักศึกษาในกรณีทำให้เสีย ชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษาหรือ ได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้วแต่ยังไม่เข็ดหลาบ การทำ ทัณฑ์บนเป็นหนังสือ และเชิญบิดา มารดาหรือผู้ปกครองมารับทราบ ความผิด และรับรองการทำ ทัณฑ์บนไว้ด้วย</p> <p>(๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการตัด คะแนน ความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของ</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักเรียน</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	แต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำ บันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนกระทำ ความผิดที่สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดกิจกรรมให้เป็นไปตาม แนวทางที่ กระทรวงกำหนด	
๑.๓ ครูกับครู	๑. ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมมีความเข้าใจในระเบียบ กฎหมาย ของ ข้าราชการ วิธีปฏิบัติราชการในสถานศึกษา ๒. ประเมินสภาวะทางอารมณ์ให้กับข้าราชการครูอย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง ๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนครู	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง
๒. ภัยจากอุบัติเหตุ ๒.๑ อุบัติเหตุจากอาคารเรียน อาคารประกอบ	๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้าง และส่วนประกอบอาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ตามความจำเป็น ๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ ๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาเฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคาร ประกอบ ๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตราย ทุกชั้น เรียนและแผนผัง ๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้าย กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน อย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๒ อุบัติเหตุ จากบริเวณภายในสถานศึกษา	๑. มีนโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร และมีประกาศ นโยบายให้เห็นได้ชัดเจน ๒. มีแผนงานและงบประมาณดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ชัดเจน ๓. อบรมหรือสาธิตหรือจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นแก่บุคลากร ๔. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษา ความ ปลอดภัยตลอดทั้งวัน ๕. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้นและนำส่งสถานพยาบาล ๖. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/ บนน้ำ/ สระน้ำอย่างเข้มงวด ๗. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยและบำรุงดูแลรักษาความ สะอาด โดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ ๘. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ ๙. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่พบวัตถุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย ๑๐. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง ๑๑. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา ๑๒. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูเวรประจำวัน ๓. ครูอนามัยโรงเรียน ๔. นักการภารโรง ๕. เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ๖. นักเรียน ๗. ผู้ปกครอง
๒.๓ อุบัติเหตุ จากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา	๑. สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหา แนวทางแก้ไข ๒. แต่งตั้งคณะกรรมการโดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วม ร่วม ในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข ๓. ประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๔. จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียนบุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครู ๓. นักเรียน ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน
๒.๔ อุบัติเหตุ จากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่น สนาม อุปกรณ์ต่างๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ	๑. ตรวจสอบทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้มี สภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ๒. ห้ามใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนามและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชำรุด ๓. แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่นสนาม ๔. จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้ ๕. กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้เครื่องเล่น สนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๕ อุบัติเหตุ จากการเดินทางไป-กลับระหว่างบ้าน	๑. สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่ง นักเรียน ตอนเช้าและเลิกเรียน ๒. กำกับดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้าย และเป็นแถว ให้ ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัด ๓. จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
และ สถานศึกษา	๔. แนะนำการเดินทางกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง ๕. ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร ๖. จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก	๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๖ อุบัติเหตุ จาก การพานักเรียนไป นอกสถานศึกษาและ การนำนักเรียนร่วม กิจกรรมสำคัญ	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการพานักเรียน ไป ศึกษาสถานศึกษาโดยเคร่งครัด ๒. เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน ๓. จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง ๔. จัดครูคอยควบคุมดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย ๕. จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ ๖. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๗. ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน ๘. หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์และตรวจ ประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย ๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ๑๐. จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด ๑๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง ๑๒. ตรวจสอบความเหมาะสมของสถานที่เพื่อความปลอดภัย ๑๓. ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยทางถนน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครู ๓. นักการภารโรง ๔. นักเรียน ๕. ผู้ปกครอง ๖. ชุมชน
๒.๗ อุบัติเหตุ จาก ยานพาหนะรับ-ส่ง นักเรียน	๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยยานพาหนะ รับ-ส่ง นักเรียน ๒. ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยมีสภาพพร้อมสภาพการใช้งานอยู่ตลอดเวลา ๓. ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ฯลฯ ประจายานพาหนะ ๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ใบอนุญาตการขับขี่ ๕. กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของผู้โดยสาร ๖. กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารเพื่อความปลอดภัยแก่นักเรียน และเจ้าของรถ เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป่ายหยอกล้อขณะ รถยนต์เคลื่อนที่ ๗. ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นและลงรถยนต์ ๘. จัดทำป้ายชื่อรถรับ-ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน ๙. จัดทำระบบประกันภัยโดยความสมัครใจให้กับนักเรียน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๓. การป้องกัน อุบัติภัย ๓.๑ อัคคีภัย/วาต ภัย/ อุทกภัย/ ธรณี พับัติภัย	๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ ๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟไหม้ไฟ ๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด ๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน ๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด ๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและรายงานต้นสังกัดทันที ๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้น จากอันตราย ๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร ๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ ๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ๑๒. จัดป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. นักการภารโรง ๔. ผู้ปกครอง ๕. ชุมชน ๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๗. นักเรียน
๔. การป้องกัน และ แก้ไขปัญหาทาง สังคม ๔.๑ การล่วงละเมิด	๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องกันปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และ สถานที่จุดเสี่ยงโดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ ๒. ให้ความรู้แก่นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ทางร่างกายและจิตใจ	๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น ๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือโดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง ๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล ๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็กและครอบครัว สถานี ตำรวจ เป็นต้น	๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ ๖. นักจิตวิทยาเขต ๗. เจ้าหน้าที่
๔.๒ การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย	๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดย มอบหมาย ครูประจำชั้นสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชนสถานศึกษา เพื่อการสื่อสาร และสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคีความเอื้ออาทรและ ช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน ๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างหลากหลาย ๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา ให้คำปรึกษาอย่างสม่ำเสมอ ๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันทีเมื่อเกิดปัญหาเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการหลากหลาย	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๓ การทะเลาะวิวาท	๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้หน่วยงานที่มีบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ MOU เครือข่ายคุ้มครองเด็กจังหวัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชนสถานศึกษาเพื่อการสื่อสาร และสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน ๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็วเพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครอง นักเรียน ทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแลโดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ ๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น สถานพินิจ	๑. ผู้บริหารโรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๔ การถูกล้อลวงและลักพา	๑. จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล้อลวงและลักพา ๒. จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่ รักษา ความปลอดภัยในสถานศึกษา ๓. ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ ๔. ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องช่วยสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันการถูกล้อลวงและลักพา ๕. ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล้อลวงและลักพาและวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ ๖. ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา ๗. ขอความร่วมมือจากครูผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส ๘. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุโดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๕ สื่อลามกอนาจาร	๑. ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา ๒. จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา เพศวิถีศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดีและเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน ๓. จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ๔. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแลตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่ ๕. ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษหากพบนักเรียนนำสื่อลามก อนาจาร เข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครองเพื่อหาแนว ทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ๖. มอบครูประจำชั้นติดตามและเฝ้าระวังภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้วเพื่อติดตามผล	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน
๔.๖ อบายมุข	๑. กำหนดให้สถานศึกษาเป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท ๒. จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน ๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และสร้างความตระหนักถึงโทษพิษภัยและปัญหาอบายมุขที่มีผลกระทบต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของนักเรียน	๑. ผู้บริหาร โรงเรียน ๒. ครูประจำชั้น ๓. ผู้ปกครอง ๔. ชุมชน

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	<p>๔. สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุมโดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เป็นไปตามแนวทางการจัดระเบียบสังคม</p> <p>๕. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิดทั้งการเรียน การใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์การออกเที่ยวเตร่หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีใน แนวทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๖. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้นักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่าง ๆ</p> <p>๗. จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงเพื่อเฝ้าระวังป้องกัน</p> <p>๘. เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาและให้ความช่วยเหลืออย่าง จริงจังร่วมกัน</p> <p>๙. จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจติดตามแหล่งอบายมุขต่าง ๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในระดับพื้นที่</p>	
๔.๗ พฤติกรรม ชู้สาว	<p>๑. ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการ วางตัวคบเพื่อนต่างเพศและจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา</p> <p>๒. มอบหมายครูประจำชั้นให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๓. จัดบรรยายภาคและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยโปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน</p> <p>๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน</p> <p>๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครองชุมชน และโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไขกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับขั้นตอน</p> <p>๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหาและร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม</p> <p>๘. ติดตามกำกับดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>
๔.๘ อินเทอร์เน็ตและเกม	<p>๑. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้าง niềmสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์</p> <p>๓. ประสานความร่วมมือผู้ปกครองเครือข่ายผู้ปกครองเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันกวดขันดูแลตามแหล่งสถานบันเทิงร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น</p> <p>๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับติดตามการมาเรียนของนักเรียน และ ประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน</p> <p>๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตแก่นักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบท ของโรงเรียนและให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด</p> <p>๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้ อินเทอร์เน็ต</p> <p>๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่าง ๆ</p> <p>๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อติดตาม ตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ตร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>
๔.๙ การกลั่นแกล้ง (Bully)	<p>๑. ปลุกฝังให้นักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษาเคารพสิทธิของผู้อื่นและให้เกียรติซึ่งกันและกัน</p> <p>๒. จัดกิจกรรมหรือการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเข้าใจและความ ตระหนัก ในเรื่องของการกลั่นแกล้งและการปฏิบัติตนเชิงบวกต่อผู้อื่น</p> <p>๓. ให้ความรู้กับผู้ปกครองเพื่อการเอาใจใส่และสังเกตสัญญาณความผิดปกติของ บุตรหลาน</p> <p>๔. มอบหมายครูประจำชั้นและครูผู้สอนสอดส่องดูแล</p> <p>๕. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมแก่นักเรียน</p> <p>๖. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา</p> <p>๗. ประสานผู้ปกครองเมื่อเกิดปัญหาเพื่อการแก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>๔.๑๐ ความหลากหลายและความเท่าเทียมทางเพศ (LGBTQ)</p>	<p>๑. ทำความเข้าใจความหลากหลายทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ รสนิยมทางเพศ เพศสรีระ การแสดงออกทางเพศภาวะให้กับนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา</p> <p>๒. การสร้างสภาพแวดล้อมที่แสดงออกถึงการเคารพในความหลากหลายทางเพศ รวมไปถึงการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเคารพและเท่าเทียม</p> <p>๓. สร้างช่องทางในการแจ้งปัญหาและขอความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม</p> <p>๔. มีครูนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวคอยให้คำปรึกษา</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>
<p>๔.๑๑ การแสดงออกทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย</p>	<p>๑. สถานศึกษาเปิดพื้นที่ให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมการแสดงทางความคิดเห็นภายใต้หลักสิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตยและเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด</p> <p>๒. ผู้บริหารโรงเรียนต้องคำนึงถึงการใช้อยู่สิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและความปลอดภัยของนักเรียนโดยไม่ให้มีบุคคลภายนอกเข้าร่วมการชุมนุม</p> <p>๓. สถานศึกษาจะต้องละเว้นจากการแทรกแซงหรือจำกัดการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมโดยปราศจากฐานทางกฎหมายที่เหมาะสมและไม่เป็นไปตามหลักความจำเป็นและหลักความได้สัดส่วนในบริบทของสังคมประชาธิปไตย</p> <p>๔. สถานศึกษามีหน้าที่อำนวยความสะดวกและปกป้องคุ้มครองผู้ชุมนุมจากอันตรายหรือความรุนแรงที่อาจเกิดขึ้น</p> <p>๕. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ปลอดภัยในการใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมของนักเรียน ๖. สถานศึกษาควรเป็นพื้นที่ที่นักเรียนสามารถลงมติลงถูกในการใช้สิทธิเสรีภาพของพวกเขาในระบอบประชาธิปไตยในกรณีที่มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นครูอาจารย์และผู้บริหารสถาบันก็ควรที่จะใช้ความเมตตากำกับดูแลแนะนำและ ส่งเสริมให้ลูกศิษย์ทั้งหลายใช้สิทธิเสรีภาพในการชุมนุมได้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนภายใต้บริบทสังคมประชาธิปไตย ดังนั้นหากเข้าใจตรงกันว่าหน้าที่ของ ครูคือการสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมเพื่อที่ในวันข้างหน้าพวกเขาจะเป็นกำลังสำคัญที่ขับเคลื่อนประเทศชาติการสอนลูกศิษย์ให้เป็นพลเมืองดี ในสังคมประชาธิปไตยก็ควรจะเป็นเป้าหมายที่ครูอาจารย์และผู้บริหาร สถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าวิชาการในห้องเรียน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครู</p> <p>๓. นักเรียน</p>
<p>๔.๑๒ ข่าวปลอม (Fake News)</p>	<p>๑. สถานศึกษาสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบต่อข่าวปลอมแก่ผู้เรียน บุคลากร ชุมชนในพื้นที่ด้วยช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์</p> <p>๒. สถานศึกษาจัดอบรมสอนเสริมเพิ่มทักษะหลักสูตรการรู้เท่าทันสื่อให้กับ นักเรียนทุกระดับ</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครู</p> <p>๓. นักเรียน</p>
<p>๕. สุขภาพอนามัยของนักเรียน</p> <p>๕.๑ สุขภาพอนามัยวัยเรียน</p>	<p>๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครูและบุคลากรในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคระบาดต่าง โรคติดต่อ โรคติดเชื้ออุบัติใหม่และโรคไม่ติดต่อ รวมถึงโรค NCD นักเรียน</p> <p>๒. จัดทำมาตรการบริหารจัดการคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะในสถานศึกษา</p> <p>๓. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน</p> <p>๔. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้งประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด</p> <p>๕. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด</p> <p>๖. แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน</p> <p>๗. จัดน้ำดื่มน้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย</p> <p>๘. มีส่วนที่ถูกลู่ออนามัย</p> <p>๙. มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการ ล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี</p> <p>๑๐. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๑๑. จัดสถานที่และดูแลลักษณะทางกายภาพของสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักการภารโรง</p>
<p>๕.๒ การอุปโภคบริโภค</p>	<p>๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบ คุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหารและประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร</p> <p>๒. จัดทำป้ายนิเทศและกิจกรรมรณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่อง อุปโภค บริโภคอย่างถูกสุขอนามัย</p> <p>๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายใน โรงอาหารของโรงเรียน</p> <p>๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะการบำบัดน้ำเสียและจัดสร้างบ่อดักไขมัน ๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	<p>ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล</p> <p>๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ</p> <p>๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาล ร่วมกับ ผู้ปกครอง เพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน</p> <p>๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับขั้น</p>	
<p>๕.๓ สถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕</p>	<p>๑. ให้ความรู้กับนักเรียนและบรรณรักษ์ให้นักเรียนใส่หน้ากากอนามัยเมื่อต้องอยู่กลางแจ้งหรือบนท้องถนน</p> <p>๒. สถานศึกษาลดหรือเลี่ยงการจัดกิจกรรมกลางแจ้ง</p> <p>๓. จัดกิจกรรมทำความสะอาดห้องเรียนอาคารเรียนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๔. การจัดประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจในการป้องกันตนเองจากปัญหาฝุ่น PM๒.๕พร้อมขอความร่วมมือผู้ปกครองและชุมชนร่วมกันช่วยลดสาเหตุการเกิด ฝุ่น PM ๒.๕</p> <p>๕. สถานศึกษาส่งเสริมการสร้างเครือข่ายนักเรียนนักศึกษาลูกเสือ-เนตรนารี นักศึกษาวิชาทหาร จิตอาสา เพื่อร่วมรณรงค์การป้องกันเฝ้าระวัง แก้ไข ปัญหา ฝุ่นละอองในสถานศึกษาตามความเหมาะสม</p> <p>๖. สถานศึกษาจัดทำคู่มือการเรียนการสอนว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและข้อควรปฏิบัติในการร่วมกันลดโลกร้อนรวมทั้งจัดทำหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ ในทุกระดับชั้น</p> <p>๗. สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมถึงสาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดความตระหนักรู้จิตสำนึกที่ดีและมีส่วนร่วมในการควบคุมป้องกันแก้ไขและลดปัญหามาไปสู่การใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน</p> <p>๘. ประชาสัมพันธ์ถ่ายทอดองค์ความรู้รวมถึงการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษ ฝุ่นละออง ขนาดเล็ก PM ๒.๕ และการดูแลสุขภาพ</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักการภารโรง</p> <p>๖. พนักงานขับรถ</p>
<p>๕.๔ การป้องกันการแพร่ระบาดของโรคในสถานศึกษา (COVID-๑๙)</p>	<p>๑. มีมาตรการคัดกรองวัดไข้และอาการเสี่ยงก่อนเข้าสถานศึกษา</p> <p>๒. สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยตลอดเวลา</p> <p>๓. จัดจุดล้างมือหรือเจลแอลกอฮอล์อย่างเพียงพอ</p> <p>๔. จัดระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย ๑-๒ เมตร</p> <p>๕. ทำความสะอาดห้องเรียน/พื้นผิวสัมผัสร่วม เปิดหน้าต่างประตู ระบายอากาศ</p> <p>๖. ไม่จัดกิจกรรมรวมกลุ่มคนจำนวนมาก เหลื่อมเวลา ลดเวลาทำกิจกรรม</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักการภารโรง</p> <p>๖. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข</p>
<p>๕.๕ สารเสพติด</p>	<p>๑. ประกาศนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาทุกปีตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>๒. จัดกิจกรรมสร้างการรับรู้เฝ้าระวังสร้างภูมิคุ้มกันกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยผ่านช่องทางที่หลากหลายในสถานศึกษา เช่น โซเชียลมีเดีย เสียงตามสายพูดหน้าเสาธง กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมหลังเลิกเรียน คาบว่าง จัดบอร์ดนิทรรศการ ตามความเหมาะสม</p> <p>๓. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิตเพื่อสร้างความตระหนักและให้นักเรียนเกิดความรักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น</p> <p>๔. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชนสถานศึกษา และเครือข่าย บุคคล/กลไกที่เกี่ยวข้อง เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน เช่น เครือข่ายนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครอง เครือข่ายเยาวชน กลุ่มเพื่อนนักเรียน สภาดูแลและเยาวชน องค์การวิชาชีพ เป็นต้น</p> <p>๕. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถที่ถูกต้องและเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และห่างไกลจากยาเสพติด เช่น ศิลปะ ดนตรีกีฬา กิจกรรมจัดทำสื่อสร้างสรรค์กิจกรรมในรูปแบบออนไลน์กิจกรรม รณรงค์เนื่องใน วันต่อต้านยาเสพติด วันงดสูบบุหรี่โลก เป็นต้น</p> <p>๖. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น ทีมงานสหวิชาชีพ เครือข่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียนนักศึกษา (พสน.) ฯ</p> <p>๗. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักเรียน</p> <p>๘. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่างๆอย่างเหมาะสม</p> <p>๙. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาดร่มรื่นสวยงามเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้</p> <p>๑๐. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>๑๑. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา</p> <p>๑๒. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๕. ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	๑๓. คัดกรองนักเรียนเพื่อค้นหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มเฝ้าระวังและเฝ้าติดตามเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในรูปแบบที่เหมาะสม	
๕.๖ การป้องกันภัยจากสัตว์มีพิษ	<p>๑. จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่นตัดแต่งกิ่งไม้กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน</p> <p>๒. ให้ความรู้แก่ครูบุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ</p> <p>๓. จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น</p> <p>๔. ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น โรงพยาบาลสุภาพตำบลกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง กู๊หลี่หรือ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในการกำจัดสัตว์มีพิษอื่น</p> <p>๕. จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลกรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ</p> <p>๖. จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อมโดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักการภารโรง</p>
๖.การพกพาอาวุธ	<p>๑. สถานศึกษาสร้างการรับรู้ รมรงค์ ประชาสัมพันธ์ ในการป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาสิ่งเสพติดและอบายมุขผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เสียงตามสาย เว็บไซต์ โรงเรียนการสอดแทรกกิจกรรมให้ความรู้เรื่องโทษและพิษภัยของสิ่งเสพติดผ่านโครงการโรงเรียนสีขาว โครงการศูนย์เพื่อนใจวัยรุ่น To be Number One กิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นต้น</p> <p>๒.ขยายช่องทางการสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ รมรงค์ ประชาสัมพันธ์ ในการป้องกันและเฝ้าระวังสิ่งเสพติดและอบายมุขในสถานศึกษาไปยังเครือข่ายบุคคล เช่น เครือข่ายนักเรียน เครือข่ายครูเครือข่ายผู้ปกครอง คณะกรรมการ สถานศึกษา เครือข่ายชุมชน เป็นต้น</p> <p>๓.บริการให้คำปรึกษา ลด ละ เลิก การใช้สารเสพติด ผ่านหัวหน้าระดับ ครูที่ปรึกษา ครูเวรประจำวัน และครูแนะแนว เป็นต้น</p> <p>๔.ไม่อนุญาตให้นำสิ่งเสพติดและอบายมุขทุกประเภทและอาวุธปืนเข้ามาในสถานศึกษา</p> <p>๕.จัดให้มีการตรวจสิ่งเสพติด อบรมมุขกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และตรวจการพกพาอาวุธ ก่อนเข้าโรงเรียน</p> <p>๖.สถานศึกษามีมาตรการที่เข้มงวดในการป้องปราม โดยการตรวจค้นการนำยาเสพติดทุกชนิดและอาวุธปืนเข้ามาในโรงเรียน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๕. ชุมชน</p>

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางศิริประภา ศรีสุริยจันทร์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา